

ТРЕЋЕ ОДЕЉЕЊЕ

ПРЕДМЕТ ЈОВАНОВИЋ против СРБИЈЕ

(Представке бр. 21497/13 и 21907/13)

ПРЕСУДА

СТРАЗБУР

19. јул 2016. године

Ова пресуда је правоснажна, али може бити предмет редакцијске измене.

У предмету Јовановић против Србије,

Европски суд за људска права (Треће одељење), на заседању већа у саставу:

Helena Jäderblom, *председник*,

Dmitry Dedov,

Branko Lubarda, *судије*,

и Fatoş Aracı, заменик секретара Одељења,

После већања на затвореној седници одржаној 28. јуна 2016. године,

изриче следећу пресуду, која је усвојена на тај дан:

ПОСТУПАК

1. Предмет је формиран на основу две представке (бр. 21497/13 и 21907/13) против Републике Србије коју је Суду поднео, према члану 34. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: „Конвенција“), српски држављанин, господин Радослав Јовановић, 13. марта 2013. године.
2. Владу Србије (у даљем тексту: „Влада“) заступао је њен тадашњи заступник, госпођа В. Родић.
3. Представке су 16. септембра 2014. године прослеђене Влади.
4. Влада је ставила примедбу на разматрање представке од стране Одбора. Пошто је размотрио ову примедбу, Суд је одбацује.

ЧИЊЕНИЦЕ

I. ОКОЛНОСТИ ПРЕДМЕТА

- A. Први круг извршног поступка
5. Подносилац представке рођен је 1943. године и живи у Нишу.

6. Подносилац представке је 28. априла 2010. године поднео поднео Основном суду у Смедереву предлог за извршење против друштвеног/државног предузећа „ФЖВ Желвоз а.д. Смедерево” (дужник).
7. Тај суд је 15. децембра 2010. године наложио извршење на основу веродостојне исправе.
8. Агенција за приватизацију је 15. јуна 2011. године наложила реструктурирање дужника, као део процеса приватизације.
9. Извршни поступак је обустављен 25. октобра 2011. године, јер је дужник био у поступку реструктурирања.
10. Подносилац представке је 3. новембра 2011. године уложио жалбу на то се извршни поступак обустави.
11. Извршни суд је одбацио жалбу подносиоца представке 10. фебруара 2012. године.
12. Подносилац представке је 21. марта 2013. године ургирао код суда да се извршни поступак настави.
13. Суд је 7. јуна 2013. године обавестио подносиоца представке да је дужник још у поступку реструктурирања и да се због тога извршни поступак не може да настави.
14. Изгледа да подносилац представке није уложио жалбу против те одлуке.

Б. Други круг извршног поступка

15. Подносилац представке је 11. јануара 2010. године поднео Привредном суду у Нишу предлог за извршење против друштвеног/државног предузећа „Вагонка а.д. Ниш” (дужник).
16. Тај суд је 29. јануара 2010. године наложио непосредно извршење неисплаћене фактуре.
17. Агенција за приватизацију је 4. новембра 2009. године наложила реструктурирање дужника, као део процеса приватизације.
18. Извршни поступак је обустављен 4. фебруара 2010. године, јер је дужник био у реструктурирању.
19. Подносилац представке није уложио жалбу против ове одлуке која је постала правоснажна 17. фебруара 2010. године.

20. Подносилац представке је 20. марта 2013. године ургирао код суда да настави извршни поступак.

21. Суд је 22. марта 2013. године обавестио подносиоца представке да је дужник и даље у реструктурирању и да се према томе извршни поступак не може наставити.

II. РЕЛЕВАНТНО ДОМАЋЕ ПРАВО

22. За релевантно домаће право, види *P. Качапор и друге подносиоце представке против Србије*, бр. 2269/06, 3041/06, 3042/06, 3043/06, 3045/06 и 3046/06, ст. 57-82, 15. јануар 2008. године; *Влаховић против Србије*, број 42619/04, ст. 37-47, 16. децембар 2008. године; *Црнишанин и други против Србије*, бр. 35835/05, 43548/05, 43569/05 и 36986/06, ст. 100-104, 13. јануар 2009. године; *Адамовић против Србије*, број 41703/06, ст. 17-22, 2. октобар 2012. године; и *Маринковић против Србије* (одлука), број 5353/11, ст. 26-29. и ст. 31-44, 29. јануар 2013. године.

ПРАВО

I. ЗДРУЖИВАЊЕ ПРЕДСТАВКИ

23. Суд сматра да, у складу са Правилем 42 став 1. Пословника Суда, представке треба здружити, с обзиром на сличну чињеничну и правну основ.

II. НАВОДНА ПОВРЕДА ЧЛАНА 6. КОНВЕНЦИЈЕ И ЧЛАНА 1. ПРОТОКОЛА број 1 УЗ КОНВЕНЦИЈУ

24. Подносилац представке се притуживао због пропуста Тужене државе да изврши правоснажне пресуде донете у његову корист против дужника. Ову притужбу треба разматрати према члану 6. Конвенције и члану 1. Протокола број 1 који, у релевантном делу гласи:

Члан 6. став 1.

„Свако, током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега, има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом, образованим на основу закона.“

Члан 1. Протокола број 1

„Свако физичко и правно лице има право на неометано уживање своје имовине. Нико не може бити лишен своје имовине, осим у јавном интересу и под условима предвиђеним законом и општим начелима међународног права.

Претходне одредбе, међутим, ни на који начин не утичу на право државе да примењује законе које сматра потребним да би регулисала коришћење имовине у складу с општим интересима или да би обезбедила наплату пореза или других дажбина или казни.“

А. Допуштеност

1. Правило шест месеци

25. Влада је изнела да су извршни поступци прекинути 10. фебруара 2012. године и 17. фебруара 2010. године и да су те одлуке правоснажне (види ст. 11. и 19. у горњем тексту).

26. Она је тврдила да, како је подносилац представке поднео своју представку 13. марта 2013. године, његову представку треба одбацити, јер је поднео ван рока.

27. Суд је већ разматрао сличне аргументе и одбацио их (види, на пример, *Петровић против Србије*, број 75280/10, ст. 15-17, 18. фебруар 2014. године). Он не види ниједан разлог да у овим предметима одступи од тог приступа. Према томе, примедба Владе мора се одбацити.

2. Исцрпеност домаћих правних лекова

28. Влада је изнела да је подносилац представке требало да уложи жалбу на одлуке суда да се обуставе поступци од 7. јуна 2013. године и 17. фебруара 2010. године (види ст. 13. и 19. у горњем тексту).

29. Суд је већ разматрао сличне аргументе и одбацио их (види, на пример, *Петровић против Србије*, број 75280/10, став 19, 18. фебруар 2014. године). Он не види ниједан разлог да у овим предметима одступи од тог приступа. Према томе, примедба Владе мора се одбацити.

3. Закључак

30. Суд сматра да представка није очигледно неоснована у смислу члана 35. став 3 (а) Конвенције. Он даље сматра да она није недопуштена ни по једном другом основу. Према томе, она се мора прогласити допуштеном.

Б. Основаност

31. Суд примећује да је често утврдио повреде члана 6. Конвенције и/или члана 1. Протокола број 1 уз Конвенцију у предметима који покрећу слична питања као што су питања покренута у овом предмету (види *Р. Качанор и друге*, цитирана у горњем тексту, ст. 115-116 и став 120; *Црнишанин и други против Србије*, цитирана у горњем тексту, ст. 123 – 124. И ст. 133-134; и *Адамовић против Србије*, цитирана у горњем тексту, став 41).

32. Пошто је размотрио сав материјал који му је достављен, Суд сматра да Влада није изнела ниједну чињеницу или уверљив аргумент који би га могли убедити да донесе другачији закључак у овом предмету. Према томе, дошло је до повреде члана 6. став 1. Конвенције и члана 1. Протокола број 1.

II. ПРИМЕНА ЧЛАНА 41. КОНВЕНЦИЈЕ

33. Члан 41. Конвенције прописује:

„Када Суд утврди прекршај Конвенције или протокола уз њу, а унутрашње право Високе стране уговорнице у питању омогућава само делимичну одштету, Суд ће, ако је то потребно, пружити правично задовољење оштећеној странци.“

Штета и трошкови

34. У првобитним представкама подносилац представке је тражио извршење правоснажних судских одлука у његову корист и непрецизирани износ на име нематеријалне штете.

35. Влада је оспорила овај захтев.

36. У вези са захтевом подносиоца представке за правично задовољење наведеним у обрасцу представке, Суд констатује да према Правилу 60 Пословника Суда подносилац представке мора да поднесе захтев за правично задовољење у року утврђеном за подношење његових запажања о основаности. Подносилац представке је поднео захтев за правично задовољење након истека рока утврђеног за ту сврху Правилем 60 Пословника Суда. Стога, Суд није у могућности да му досуди било какав износ с тим у вези.

37. Подносилац представке није тражио накнаду насталих трошкова. Сходно томе, Суд сматра да нема основа да му за њих досуди било какав износ.

ИЗ ТИХ РАЗЛОГА, СУД, ЈЕДНОГЛАСНО,

1. Одлучује да представке здружи;

2. *Проглашава* представку допуштеном;
3. *Утврђује* да је дошло до повреде члана 6. Конвенције и члана 1. Протокола број 1 уз Конвенцију;
4. *Утврђује* да нема потребе да подносиоцу представке досуди правично задовољење.

Састављено на енглеском језику и достављено у писаној форми на дан 19. јула 2016. године, у складу са правилом 77 ст. 2. и 3. Пословника Суда.

Fatoş Aracı
Заменик Секретара

Helena Jäderblom
Председник